

Izvršni postupak — sudska praksa Bosne i Hercegovine (1. dio)

„DOPUŠTENO JE DA SE POTRAŽIVANJE IZ IZVRŠNE ISPRAVE ČIJA SE NAPLATA

TRAŽI U IZVRŠNOM POSTUPKU PRENESE NA RAČUN PUNOMOĆNIKA TRAŽITELJA IZVRŠENJA KADA JE PRIJEDLOG ZA IZVRŠENJE PODNESEN NA TEMELJU PUNOMOĆI U KOJOJ JE TRAŽITELJ IZVRŠENJA DAO IZRIČITO I POSEBNO OVLAŠTENJE PUNOMOĆNIKU (ADVOKATU ILI ADVOKATSKOM DRUŠTVU) DA MOŽE U IZVRŠNOM POSTUPKU NAPLATITI NOVČANO POTRAŽIVANJE I TROŠKOVE POSTUPKA TRAŽITELJA IZVRŠENJA PUTEM SVOG RAČUNA (ČLAN 304. ZAKONA O PARNIČNOM POSTUPKU FBiH).

U SITUACIJI KADA JE PRIJEDLOG ZA IZVRŠENJE PODNESEN NA TEMELJU PUNOMOĆI ZA VOĐENJE PARNICE, A U KOJOJ NIJE POBLIŽE ODREĐEN OBIM OVLAŠTENJA U PUNOMOĆI, PUNOMOĆNIK (ADVOKAT ILI ADVOKATSKO DRUŠTVO) JE OVLAŠTEN DA U IZVRŠNOM POSTUPKU OD IZVRŠENIKA PRIMI DOSUĐENE TROŠKOVE POSTUPKA (PARNIČNOG I IZVRŠNOG) PUTEM SVOG RAČUNA (ČLAN 305. STAV 1. TAČKA 3. ZPP).“

(Odluka Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 65 0 I 640970 18 Spp 3 od

19.10.2018. godine).

SUD U IZVRŠNOM POSTUPKU KOJI SE VODI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI RADI NAPLATE TROŠKOVA KRIVIČNOG POSTUPKA NEMA STATUS TRAŽITELJA IZVRŠENJA. TRAŽITELJEM IZVRŠENJA U TOM POSTUPKU SMATRA SE FEDERACIJA BIH, KAO LICE U ČIJU KORIST SE TAJ POSTUPAK POKREĆE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI.

U IZVRŠNOM POSTUPKU KOJI SE VODI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI RADI NAPLATE TROŠKOVA KRIVIČNOG POSTUPKA NE PODNOSI SE PRIJEDLOG ZA IZVRŠENJE, VEĆ SE IZVRŠNI POSTUPAK POKREĆE DOSTAVLJANJEM PRAVOMOĆNE PRESUDE SUDU NADLEŽNOM ZA IZVRŠENJE.

POSTUPAK POKRENUT PRIJEDLOGOM ZA IZVRŠENJE NE MOŽE SE SMATRATI POSTUPKOM POKRENUTIM PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI.

IZVRŠNI POSTUPAK RADI NAPLATE TROŠKOVA KRIVIČNOG POSTUPKA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI MOŽE PROVODITI I OPĆINSKI SUD KOJI JE DONIO PRAVOSNAŽNU I IZVRŠNU KRIVIČNU PRESUDU KOJOM JE IZVRŠENIK OBAVEZAN NA PLAĆANJE TIH TROŠKOVA, AKO JE TAJ SUD MJESNO NADLEŽAN ZA ODREĐIVANJE I PROVOĐENJE IZVRŠENJA.

PRAVNI STAVOVI USVOJENI U POSTUPKU RJEŠAVANJA SPORNIH PRAVNIH PITANJA

1. PREKRŠAJNI NALOG NEMA SVOJSTVO IZVRŠNE ISPRAVE.

2. POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE NOVČANE KAZNE IZREČENE PREKRŠAJNIM NALOGOM SPROVODI SE U POSTUPKU IZVRŠENJA

PREKRŠAJNIH SANKCIJA, KOJI POSTUPAK SE U SUDOVIMA VODI POD BROJEM PR-IPS.

3. BUDUĆI DA SE PREKRŠAJNI POSTUPAK, TE U VEZI S TIM I POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE NOVČANE KAZNE UTVRĐENE U PREKRŠAJNOM NALOGU POKREĆE PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, TO SE NA ZASTARU POKRETANJA I VOĐENJA POSTUPKA, U OKVIRU KOJEG JE I NAPLATA NOVČANE KAZNE, PAZI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI.

4. S OBZIROM DA SE POSTUPAK PRINUDNE NAPLATE NOVČANE KAZNE SPROVODI PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI, U TAKVOM SLUČAJU JE ISKLJUČENA MOGUĆNOST POSTOJANJA I DJELOVANJA PROCESNO AKTIVNE STRANKE U TAKVOM POSTUPKU, ZBOG ČEGA SE OVLAŠTENI ORGANI, KAO IZDAVAOCI PREKRŠAJNOG NALOGA, NE MOGU POJAVITI U ULOZI TRAŽITELJA IZVRŠENJA.

Član 12. stav 3. Zakona o izvršnom postupku

SUD KOJI JE DONIO RJEŠENJE O IZVRŠENJU NE MOŽE SE OGLASITI MJESNO NENADLEŽNIM DOK TO RJEŠENJE O IZVRŠENJU NE POSTANE PRAVOSNAŽNO.

Iz obrazloženja:

Iz stanja spisa proizilazi da je Opštinski sud u Tešnju donio rješenje o izvršenju, pa nakon neuspjele dostave istog izvršeniku iz razloga što se izvršenik ne nalazi u adresi koju je označio tražilac izvršenja i nakon saznanja za adresu izvršenika, taj sud se oglasio mjesno nenadležnim za postupanje u ovom izvršnom predmetu i predmet dostavio Opštinskom sudu u Travniku, kao mjesno nadležnom sudu. Dakle, spis je dostavljen Opštinskom sudu u Travniku na postupak prije nego što je rješenje o izvršenju dostavljeno izvršeniku i samim tim prije nego što je istekao rok za izjavljivanje prigovora na rješenje o izvršenju. S obzirom da u skladu sa članom 12. stav

3. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine F BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16, u daljem tekstu ZIP) o prigovoru odlučuje sud koji je donio rješenje, Opštinski sud u Tešnju se nije mogao oglasiti mjesno nenadležnim prije nego što istekne rok za izjavljivanje prigovora, ili prije nego što odluči o prigovoru.

Član 214. i član 216. Zakona o izvršnom postupku

U SITUACIJI KADA SU PREDMET IZVRŠENJA POKRETNE STVARI I MJESNO NADLEŽNI SUD DONESE RJEŠENJE O IZVRŠENJU KOJE POSTANE PRAVOSNAŽNO, A NAKON TOGA UTVRDI DA IZVRŠENIK NEMA POKRETNE IMOVINE NA PODRUČJU TOG SUDA I TRAŽITELJ IZVRŠENJA NAKON TOGA OBAVIJESTI SUD DA IZVRŠENIK IMA POKRETNE STVARI NA PODRUČJU DRUGOG SUDA, SUD KOJI JE DONIO RJEŠENJE O IZVRŠENJU NE MOŽE SE OGLASITI MJESNO NENADLEŽNIM NEGO JE DUŽAN SAMO RJEŠENJE O DOZVOLI IZVRŠENJA DOSTAVITI SUDU NA ČIJEM SE PODRUČJU NALAZE POKRETNE STVARI IZVRŠENIKA, NA PROVOĐENJE IZVRŠENJA.

(Rješenje Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 43 0 Ip 150569 17 R od 21.09.2017. godine).

KADA TRAŽILAC IZVRŠENJA NE POSTUPI PO ZAKLJUČKU IZVRŠNOG SUDA DA SE UPLATI PREDUJAM TROŠKOVA PROVOĐENJA IZVRŠENJA POPISOM POKRETNIH STVARI (UKLJUČUJUĆI TROŠKOVE PREVOZA ZA SUDSKOG IZVRŠITELJA DO MJESTA GDJE SE NALAZE POKRETNE STVARI), BEZ ČEGA SE IZVRŠENJE NE MOŽE PROVESTI, PRIJE DONOŠENJA RJEŠENJA O OBUSTAVI IZVRŠNOG POSTUPKA, IZVRŠNI SUD ĆE, U SMISLU ČL. 63 ST. 4, U VEZI SA ČL. 8. ST. 3. ZAKONA O IZVRŠNOM POSTUPKU¹ (DALJE ZIP-A), POZVATI TRAŽIOCA IZVRŠENJA DA U ROKU OD 15 DANA PREDLOŽI NOVO SREDSTVO I PREDMET IZVRŠENJA. TEK AKO U TOM ROKU TRAŽILAC IZVRŠENJA NE POSTUPI PO NALOGU, IZVRŠNI SUD ĆE U SMISLU ČL. 16 ST. 2 ZIP-A DONIJETI RJEŠENJE O OBUSTAVI IZVRŠENJA.

(Odluka Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 43 0 V 113820 17 Spp od 03.04.2017. godine).

Načelni stav zauzet na Proširenoj općoj sjednici održanoj 30.07.2013. godine

ODLUKE DONESENE U UPRAVNOM POSTUPKU, A KOJE GLASE NA ODREĐENO NOVČANO POTRAŽIVANJE, SPROVODE SE PO PRAVILIMA IZVRŠNE PROCEDURE, UKOLIKO NIJE DRUGAČIJE ODREĐENO (ČLAN 23. STAV 1. TAČKA 2. U VEZI SA ČLANOM 24. STAV 2. ZAKONA O IZVRŠNOM POSTUPKU).

SAGLASNO NAVEDENOM RJEŠENJA KANTONALNIH SLUŽBI ZA ZAPOSŁJAVANJE O UTVRĐIVANJU PRAVA NA NOVČANU NAKNADU NEZAPOSLENIM DEMOBILISANIM BRANIOCIMA ZA VRIJEME NEZAPOSLENOSTI PREDSTAVLJAJU IZVRŠNE ISPRAVE KOJE SE IZVRŠAVAJU U SUDSKOM IZVRŠNOM POSTUPKU.

IZVRŠENJE NA REVALORIZOVANI GLAVNI DUG, ODNOSNO GLAVNI DUG USKLAĐEN SA PORASTOM VISINE PROSJEČNE PLAĆE, MOŽE SE SPROVESTI SAMO ONDA UKOLIKO JE TAKAV ZAHTJEV (USKLAĐIVANJE POTRAŽIVANJA) DOSUĐEN U IZVRŠNOJ ISPRAVI, PRI ČEMU NIJE BITNO DA LI JE ZA ODGOVARAJUĆI VREMENSKI PERIOD REVALORIZACIJA, ODNOSNO USKLAĐIVANJE BILA PROPISANA ZAKONOM ILI NE.

OVO STOGA, JER IZVRŠNI SUD NEMA TZV. KOGNICIJSKA OVLAŠTENJA I NE MOŽE PREUZIMATI OVLAŠTENJA PARNIČNOG SUDA ILI UPRAVNOG ORGANA DA ODLUČUJE O POSTOJANJU I VISINI ODREĐENOG PRAVA, O KOME NIJE ODLUČENO IZVRŠNOM ISPRAVOM, PA SE TAKO NE MOŽE UPUŠTATI NI U RJEŠAVANJE PRAVNOG PITANJA DA LI DEMOBILISANOM BRANIOCU PRIPADA PRAVO NA USKLAĐIVANJE NOVČANOG IZNOSA, UTVRĐENOG U IZVRŠNOJ ISPRAVI, SA PORASTOM PROSJEČNE PLAĆE U FEDERACIJI BIH.

(Načelni stav Vrhovnog suda Federacije BiH zauzet na Proširenoj općoj sjednici održanoj 30.07.2013. g)

Primjena odredbe člana 33. stav 1. tačka z) u vezi sa članom 98. Zakona o sudovima Republike Srpske ("Službeni glasnik" RS br. 37/12) i članom 3. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službeni glasnik" RS br. 59/03 do 29/10)

„ZA SPROVOĐENJE IZVRŠNOG POSTUPKA PO OSNOVU VJERODOSTOJNIH ISPRAVA U KOJIM SU OBJE STRANKE U POSTUPKU PRAVNA ILI FIZIČKA LICA KOJA U SVOJSTVU SAMOSTALNOG PREDUZETNIKA ILI U DRUGOM SVOJSTVU OBAVLJAJU PRIVREDNU ILI DRUGU REGISTROVANU DJELATNOST U VIDU OSNOVNOG ILI DOPUNSKOG ZANIMANJA I PO IZVRŠNIM NOTARSKIM ISPRAVAMA U KOJIM SU OBJE STRANKE U POSTUPKU PRAVNA LICA, AKO JE POSTUPAK IZVRŠENJA POKRENUT PRIJE STUPANJA NA SNAGU ZAKONA O SUDOVIMA REPUBLIKE SRPSKE ("SLUŽBENI GLASNIK" RS BR. 37/12), STVARNO SU NADLEŽNI REDOVNI SUDOVI PRVOG STEPENA, A NE OKRUŽNI PRIVREDNI SUDOVI“.

(Zaključak Građansko-upravnog odjeljenja Vrhovnog suda Republike Srpske od 01.10.2012.)

Obustava izvršnog postupka

IZVRŠNI POSTUPAK ĆE SE OBUSTAVITI U SKLADU SA ČL. 131. ST. 5. ZAKONA O IZVRŠNOM POSTUPKU AKO SE POKRETNE STVARI, VLASNIŠTVO IZVRŠENIKA NE USPIJU PRODATI NA DRUGOJ PRODAJI PUTEM JAVNOG NADMETANJA ILI PUTEM NEPOSREDNE POGODBE

Na prijedlog tražioca izvršenja, po osnovu izvršne isprave sud je rješenjem dana 23.10.2001. godine odredio izvršenje. Postupajući po pravomoćnom Rješenju o izvršenju, zaključkom od 12.08.2009. godine određeno je prvo ročište za prodaju putem javnim i usmenim nadmetanjem pokretnih stvari izvršenika koje su zaplijenjene i procjenjene od strane sudskog izvršitelja u zapisniku od 29.08. 2008.godine.

Na prvo ročište za javno nadmetanje zakazano za dan 17.09.2009. godine, nije pristupio niko od potencijalnih kupaca pa je isto oglašeno neuspjelim o čemu je zaključkom Sud obavjestio tražioca izvršenja.

Po prijedlogu tražioca izvršenja od 24.09.2009. godine zakazano je drugo ročište za javnu prodaju navedenih pokretnih stvari vlasništvo izvršenika za dan 12.11.2009. godine, na koje nije pristupio niko od zainteresiranih lica, pa je sud u skladu sa odredbom člana 131. stav 5. ZIP-a obustavio izvršni postupak.

Protiv ovog rješenja tražilac izvršenja je izjavila žalbu, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine te da se izvršni postupak nastavi, navodi da je izvršni postupak obustavljen jer na drugo zakazano ročište za javnu prodaju pokretnih stvari izvršenika niko nije pristupio od zainteresovanih lica, pa moli da se pobijano rješenje ukine te da se nastavi izvršni postupak,tako što će se tražiocu izvršenja omogućiti prinudna naplata potraživanja promjenom predmeta i sredstava izvršenja, što će predložiti u najkraćem roku nakon ukidanja pobijanog rješenja.

Odgovor na žalbu nije dat.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih razloga i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. u vezi sa članom 236. ZPP-a, a na osnovu člana 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku, ovaj sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

U prvostepenom postupku sud je na prijedlog tražioca izvršenja odredio predloženo izvršenje na osnovu pravosnažne i izvršene presude Općinskog suda I u Sarajevu broj P-130/2001 od 29. 03. 2001.godine.

Radi provođenja rješenja o izvršenju prvostepeni sud je odredio prvo ročište za prodaju javnim i usmenim nadmetanjem pokretnih stvari izvršenika, pa kako niko nije pristupio od zainteresiranih lica isto je oglašeno neuspjelim. Po prijedlogu tražioca izvršenja sud je zakazao drugo ročište za javnu prodaju pokretnih stvari izvršenika na koje niko nije pristupio od zainteresiranih lica pa je u skladu sa odredbom člana 131. stav 5. ZIP-a obustavio izvršni postupak.

Prema odredbi čl. 131. st. 5. Zakona o izvršnom postupku sud će obustaviti postupak ako se stvari ne uspiju prodati na drugom javnom nadmetanju odnosno putem neposredne pogodbe, zbog čega je prvostepeni sud pravilno postupio kada je u ovom slučaju obustavio izvršni postupak, pa kako razlozi žalbe ne postoje a navodi žalbe ne osporavaju pravilnost pobijanog rješenja, te nema ni razloga na koje sud pazi po službenoj dužnosti, žalba je u skladu sa članom 235. stav 1. tačka 2. ZPP-a odbijena kao neosnovana i prvostepeno rješenja potvrđeno.

(Iz obrazloženja odluke Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 65 0 I 102902 10 od 21.04.2011. godine)

Prigovor redosljeda

Član 414. Zakona o obligacionim odnosima.

TUŽILAC NE GUBI PRAVO NITI PRAVNI INTERES ZA SUDSKU ZAŠTITU PREMA DRUGIM SOLIDARNIM DUŽNICIMA SAMO NA OSNOVU ČINJENICE DA U ODNOSU NA JEDNOG OD SOLIDARNIH DUŽNIKA POSJEDUJE IZVRŠNU ISPRAVU ILI PROTIV TOG SOLIDARNOG DUŽNIKA VODI IZVRŠNI POSTUPAK.

Odredbom člana 414. stav 1. ZOO propisano je da svaki dužnik solidarne obaveze odgovara povjeriocu za cijelu obavezu i povjerilac može zahtijevati njeno ispunjenje od koga hoće, sve dok ne bude potpuno ispunjena obaveza, ali kada jedan dužnik ispuni obavezu ona prestaje i svi drugi dužnici se oslobađaju obaveze.

Radi se o imperativnoj zakonskoj odredbi kojom se ustanovljava pravo povjerioca da zahtijeva potpuno izmirenje obaveze od svih ili samo nekih solidarnih dužnika. Povjerilac se ne može lišiti tog svog prava ni u slučaju kad protiv jednog solidarnog dužnika posjeduje izvršnu ispravu i vodi izvršni postupak, jer se sve dok ne bude potpuno ispunjena obaveza drugi solidarni dužnici ne oslobađaju svoje obaveze, niti povjerilac zbog toga gubi pravo da sudskim putem zahtijeva ispunjenje obaveze od bilo kog drugog solidarnog dužnika, kako je to pravilno u razlozima svoje odluke naveo i drugostepeni sud.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-Rev-08-000748 od 04.06.2009. godine)

Prigovor ovršenika

Članak 50. Zakona o ovršnom postupku – preuzetog

Članak 47. Zakona o ovršnom postupku – sadašnjeg

OVRŠNI SUD NIJE OVLAŠTEN ISPITIVATI ZAKONITOST ODLUKE KOJA PREDSTAVLJA OVRŠNI NASLOV NITI JE OVLAŠTEN RASPRAVLJATI O ČINJENICAMA KOJE JE DUŽNIK MOGAO IZNOSITI U POSTUPKU U KOJEM JE NASTALA OVRŠNA ISPRAVA

Prvostupanjskim rješenjem odbačeni su blagovremeno podneseni prigovori oba ovršenika kao neosnovani.

Protiv navedenog rješenja pravovremeno je uložio žalbu ovršenik A.B. iz Fojnice s prijedlogom da se prihvati žalba i da ukine rješenje prvostupanjskog suda za dio koji tretira istog jer mu nije omogućeno da učestvuje u postupku po platnom nalogu. Nadalje ističe da su narušena elementarna prava u postupku izdavanja platnog naloga koji je bio osnova za donošenje rješenja o ovrsi br. IP-164/03, od 15.09.2003.godine, te ni u kom slučaju ne može snositi, zbog toga, štetne posljedice. Nadalje, ističe da nema mjesta da se po bilo kom osnovu tretira kao nekakav solidarni dužnik sa ATP "Š.B." zbog činjenice da je vlasnik jednog dijela dionica tog poduzeća a niti je zaključio bilo kakav ugovor o jemstvu niti je član jednog dijela dionica tog poduzeća a niti je zaključio bilo kakav ugovor o jemstvu niti je član društva sa neograničenom solidarnom odgovornošću niti komanditnog društva da bi bio solidarni dužnik za nastale obaveze koje su proizašle iz poslovnog odnosa dvije pravne osobe.

Žalba ovršenika A.B. nije osnovana.

Prvostupanjski sud je pravilno odlučio kada je i blagovremeno podneseni prigovor ovršenika A.B. odbio kao neosnovan protiv rješenja o ovrsi br. IP-164/03 od 18.06.2003.godine, jer izneseni razlozi u prigovoru ovršenika su pravno neutemeljeni.

Naime, ovrha u ovom predmetu je određena na temelju ovršne isprave (pravomoćnog mjeničnog platnog naloga br. Pl.5/03 od 29.04.2003.godine) u smislu čl. 16. st. 1. t. 1. preuzetog Zakona o ovršnom postupku koji je važio u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja, a ovršenik u prigovoru protiv rješenja o ovrsi br. IP-164/03 od 18.06.2003.godine, nije naveo relevantne razloge u smislu čl. 50 preuzetog Zakona o ovršnom postupku koji bi spriječili ovrhu.

Istaknuti žalbeni navodi od strane ovršenika A.B. su činjenice o kojima sud raspravlja i odlučuje u postupku donošenja ovršne isprave. Ovršni sud nije ovlašten ispitivati zakonitost odluke koja predstavlja ovršni naslov niti je ovlašten raspravljati o činjenicama koje je dužnik mogao iznositi u postupku u kojem je nastala ovršna isprava.

Stoga je valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu, imajući u vidu naprijed navedeno, jer iz sadržaja žalbe – prigovora nije ukazano na utemeljenost bilo kojeg razloga iz odredbe čl. 50. preuzetog Zakona o ovršnom postupku, odnosno čl. 47. Zakona o ovršnom postupku ("Službene novine F BiH" broj 32/03), zbog čega je u skladu sa čl. 235 ZPP-a ("Službene novine FBiH" broj 53/03) prvostupanjsko rješenje potvrđeno a u svezi odredbe čl. 21. Zakona o ovršnom postupku.

(Kantonalni sud Travnik, broj PŽ-8/04 od 16.09.2004.godine)

PRAVOSNAŽNOST I IZVRŠNOST PRESUDE ZBOG PROPUŠTANJA

– Čl. 183. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05 i 63/07)

– Čl. 25. st. 1. Zakona o izvršnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 59/03, 85/03, 64/05 i 118/07).

Protiv presude zbog propuštanja nije dozvoljena žalba, ali blagovremeno podnijet prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje sprečava da presuda zbog propuštanja postane pravosnažna i tek po isteku roka za ulaganje prijedloga za

povraćaj u pređašnje stanje je moguće dati klauzulu pravosnažnosti na ovu presudu i to pod uslovom da je tuženom ista uredno uručena. Navedeno uručenje je takođe uslov da ova presuda protekom roka za dobrovoljno izvršenje postane izvršna.

Obrazloženje:

Prema stanju predmeta tražilac izvršenja je prvostepenom sudu dana 29.04.2008. protiv izvršenika podnio prijedlog, radi naplate novčanog potraživanja. Kao izvršnu ispravu na temelju koje je zatraženo provođenje izvršenja uz prijedlog je priložio presudu zbog propuštanja Osnovnog suda u P. broj 078-0-Mal-07-000021 od 25.09.2007. godine.

Odlučujući o navedenom prijedlogu, uvidom u spis 078-0-Mal-07-000021, prvostepeni sud utvrđuje da označena presuda zbog propuštanja nije postala pravosnažna, a niti izvršna, jer do danas nije uručena tuženom u predmetnoj parnici, pa zaključuje da ista nije podobna za izvršenje i sa pozivom na odredbu člana 25. st. 1. Zakona o izvršnom postupku pobijanim rješenjem prijedlog za izvršenje odbija kao neosnovan.

Žalbenim navodima tražilac izvršenja ističe da je označena presuda zbog propuštanja postala pravosnažna protekom roka za izjavljivanje žalbe, nakon što istu tuženi (ovdje izvršenik) nije preuzeo iako je o datumu donošenja presude uredno obaviješten, te smatra da prvostepeni sud pogrešno tumači odredbe člana 345., 346. i 348. Zakona o parničnom postupku, a koji navodi žalbe nisu osnovani.

Prema odredbi člana 183. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku protiv presude zbog propuštanja nije dozvoljena žalba, ali tuženi može podnijeti prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje u skladu sa odredbama ovog zakona. Blagovremeno podnijet prijedlog sprečava da presuda zbog propuštanja postane pravosnažna. Prema navedenom, protiv ove presude nije dozvoljena žalba, ali tuženi može podnijeti prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje i tek po isteku roka za ulaganje prijedloga za povraćaj u pređašnje stanje je moguće dati klauzulu pravosnažnosti na ovu presudu, za što je svakako prethodan uslov da je tuženom navedena presuda uručena. Navedeno uručenje je takođe uslov da ova presuda protekom roka za dobrovoljno izvršenje postane izvršna (član 25. st. 1. Zakona o izvršnom postupku).

U konkretnom slučaju, prema stanju parničnog spisa 078-0-Mal-07-000021 donesena presuda zbog propuštanja nije uručena tuženom, za kojeg se dostavnica vratila sa napomenom da je privremeno odsutan na radu u A.. Prema dopisu Policijske stanice P. proizilazi da je prebivalište tuženog u mjestu D. P., opština P.. Proizilazi da je time prvostepeni sud u ovom parničnom postupku imao obavezu postupanja po odredbi člana 384. st. 1. Zakona o parničnom postupku, u kom smislu je po naredbi postupajućeg sudije pokušana ponovna dostava, a koja do danas nije bila uspješna.

Kod takvog stanja stvari, u predmetnom izvršnom postupku prvostepeni sud pravilno zaključuje da presuda zbog propuštanja, na temelju koje je podnesen prijedlog za izvršenje, nije pravosnažna i izvršna i da time u smislu odredbe člana 25. Zakona o izvršnom postupku nije podobna za izvršenje, pa je slijedom navedenog pobijanim rješenjem pravilno odbijen prijedlog za izvršenje saglasno odredbi čl. 39. st. 6. istog zakona.

(Iz obrazloženja rješenja Okružnog suda Banjaluka broj: 78 0 I 002373 09 Gž od 13.04.2009. godine)

Ispitivanje odluka izvršnog suda

Član 16. Zakona o parničnom postupku

U PARNIČNOM POSTUPKU SE NE MOŽE ISPITIVATI ZAKONITOST I PRAVLNOST ODLUKA

IZVRŠNOG SUDA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-Rev-09-000740 od 07.07.2009. godine)

OBUSTAVA IZVRŠNOG POSTUPKA USLJED NEPOSTOJANJA POKRETNIH STVARI

Zakon o izvršnom postupku

član 119 stav 7 i član 125 stav 3

Sud nije dužan da nakon drugog pokušaja pljenidbe dostavi zapisnik tražiocu izvršenja o tome da nema pokretnih stvari za popis i procjenu već se u tom slučaju postupak odmah obustavlja.

“Žalba nije osnovana.

Iz pobijanog rješenja i prvostepenog spisa slijedi da je prvostepeni sud obustavio postupak iz razloga što ni u drugom pokušaju popisa nije pronađena pokretna imovina izvršenika pa je odlučio temeljem čl. 125. st. 3. Zakona o izvršnom postupku. Po ocjeni žalbenog suda prvostepeni sud je utvrđene činjenice pravilno primjenio pomenutu odredbu ZIPa koja izričito propisuje da će se izvršenje obustaviti ako se ni pri ponovnoj pljenidbi ne nađu stvari koje mogu biti predmet izvršenja. Dakle, izričitost te odredbe nije dopuštala mogućnost drugačije odluke suda.

Nadalje, sud i nije bio dužan nakon drugog pokušaja pljenidbe dostavljati zapisnik tražiocu izvršenja o tome da nema pokretnih stvari za popis i procjenu jer se odredba čl. 119. stav 7. primjenjuje u situaciju kada je obavljena pljenidba, dakle, kada sud pronađe i popiše pokretne stvari koje će biti predmet prodaje, tada je sud dužan obavijestiti tražioca izvršenja o tome jer se zna koje pokretne stvari će biti predmet prodaje. Međutim, kada popis i pljenidba nisu ni obavljeni jer nema pokretnih stvari tada ne postoji obaveza suda da o tome obavijesti tražioca izvršenja već se postupak odmah obustavlja.

Uz sve prednje valja napomenuti da je tražioc izvršenja imao pravo i bio je pozvan prisustvovati popisu i pljenidbi koje pravo on nije iskoristio a odsustvo tražioca izvršenja nije zapreka provođenju izvršne radnje pljenidbe pokretnih stvari a sve u smislu čl. 119. st. 5, 6 i 7. Zakona o izvršnom postupku.”

(Rješenje Kantonalnog suda u Bihaću, 23 0 I 019700 17 Gž od 10.3.2017. godine)

Član 16. u vezi sa članom 18. Zakona o parničnom postupku

PITANJE RAZGRANIČENJA IZMEĐU VANPARNIČNOG (IZVRŠNI POSTUPAK U ŠIREM SMISLU SPADA U VANPARNIČNI POSTUPAK) I PARNIČNOG POSTUPKA NIJE PITANJE SUDSKE NADLEŽNOSTI, JER SE RADI SAMO O RAZLIČITIM PRAVILIMA SUDSKOG POSTUPKA, PA SE TUŽBA NE MOŽE ODBACITI NA TEMELJU STAJALIŠTA DA PREDMETNA PRAVNA STVAR SPADA U IZVRŠNI POSTUPAK.

RJEŠENJE Vrhovnog suda FBiH

Revizija se usvaja, drugostepeno rješenje ukida i predmet vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda Bugojno broj Mal-38/04 od 06.03.2006. godine obavezan je tuženi da tužitelju na ime naknade za korištenje javne površine za stajališno mjesto taksija isplati iznos od 60,00 KM zajedno

sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2003. godine pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 20,00 KM.

Drugostepenim rješenjem Kantonalnog suda Novi Travnik broj 006-GŽ-06-000330 od 24.01.2007. godine žalba tuženog je uvažena, prvostepena presuda ukinuta i tužba tužitelja odbačena.

Protiv drugostepenog rješenja reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, kako bi to proizilazilo iz sadržaja revizije, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijano rješenje ukinu i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi nije podnio odgovor na reviziju.

Revizija je osnovana.

Razmatrajući pitanje dopuštenosti predmetne revizije ovaj sud je ocijenio da reviziju valja dopustiti bez obzira što vrijednost pobijanog dijela odluke ne prelazi vrijednosni kriterij iz člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05 i 19/06 – u daljem tekstu ZPP), nalazeći da odlučivanje o reviziji može biti od značaja za jedinstvenu primjenu prava u drugim slučajevima istovrsnih sporova, pa je stoga primjenom odredbe člana 237. stav 3. ZPP-a reviziju dopustio.

Iz razloga pobijanog rješenja proizilazi da je drugostepeni sud poprimio utvrđenim da je Općinska Služba za privredu, finansije i inspeksijski nadzor Općine B. svojim rješenjem broj 04/18-27-6-798/03 od 01.04.2003. godine, koje je postalo konačno i izvršno, u upravnom postupku utvrdila visinu naknade koju je tuženi dužan platiti za korištenje javne površine za stajališno mjesto taksija i da navedeno rješenje ima snagu izvršne isprave.

Pozivajući se na odredbu člana 73. stav 4. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH („Službene novine F BiH“, broj 25/03), kojom je propisano da rješenje o određivanju naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta donosi općinsko tijelo uprave nadležno za komunalne poslove, odnosno organizacija koju je općinsko vijeće ovlastilo za obavljanje tih poslova, drugostepeni sud je zaključio da prvostepeni sud, kao parnični sud, nije bio nadležan da u parničnom postupku odlučuje o zahtjevu tužitelja u pogledu kojeg je donesen konačan upravni akt, pa je primjenom odredbe člana 227. stav 2. ZPP-a prvostepenu presudu ukinuo i tužbu odbacio.

Osnovano revident ukazuje u svojoj reviziji da je drugostepeni sud pogrešno zaključio da je prvostepeni sud odlučivao o zahtjevu koji nije u sudskoj nadležnosti.

Drugostepeni sud, naime, pogrešno zaključuje da se u konkretnom slučaju radi o zahtjevu za određivanje naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta. Suprotno stanovištu drugostepenog suda, u ovoj pravnoj stvari se radi o zahtjevu za naplatu te naknade, koja je prethodno određena u upravnom postupku i koju tuženi nije dobrovoljno platio, a to svoje potraživanje, shodno odredbi člana 73. stav 5. Zakona o građevinskom zemljištu F BiH, tužitelj (općina) ostvaruje upravu u postupku pred nadležnim sudom.

Sporno rješenje o određivanju predmetne naknade predstavlja izvršnu ispravu (član 23. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 24. stav 2. Zakona o izvršnom postupku – „Službene novine F BiH“, broj: 32/03), pa je svoje potraživanje tužitelj trebao ostvariti u sudskom izvršnom postupku, kako je to on i pokušao učiniti podnoseći prijedlog za izvršenje od 21.10.2003. godine, ali je izvršni sud, pogrešno smatrajući da rješenje broj 04/18-27-6-798/03 od 01.04.2003. godine predstavlja vjerodostojnu ispravu, povodom prigovora tuženog stavio van snage svoje rješenje o izvršenju, ukinuo sve provedene izvršne radnje i tužitelja uputio na put redovne parnice.

Pazeći na odnos između parničnog i vanparničnog postupka (izvršni postupak u širem smislu spada u vanparnični postupak) prvostepeni parnični sud je bio dužan primjenom odredbe člana 18. ZPP-a rješenjem obustaviti parnični

postupak i po pravosnažnosti tog rješenja predmet dostaviti izvršnom sudu radi nastavljanja postupka po pravilima izvršnog postupka, ali je prvostepeni parnični sud propustio postupiti na navedeni način.

Međutim, pitanje vanparničnog ili parničnog postupka nije pitanje sudske nadležnosti (radi se samo o različitim pravilima sudskog postupka), pa se tužba ne može odbaciti ni na temelju stajališta da predmetna pravna stvar spada u izvršni postupak.

Stoga je drugostepeni sud, pogrešno primjenjujući odredbu člana 16. u vezi sa članom 227. stav 2. ZPP-a, počinio povredu odredaba parničnog postupka koja je bila od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke (član 209. u vezi sa članom 240. stav 1. tačka 1. ZPP-a), pa je primjenom odredbe člana 249. stav 1. u vezi sa članom 254. stav 4. ZPP-a reviziju valjalo usvojiti, pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku drugostepeni sud će otkloniti ukazanu povredu odredaba parničnog postupka i nakon toga donijeti novu i zakonitu odluku. Pri tome će drugostepeni sud imati u vidu da je sudska praksa, u tumačenju odredbe člana 18. ZPP-a, izrazila pravni stav da se parnični postupak više ne smije obustaviti nakon što je donesena prvostepena odluka o glavnoj stvari.

(Rješenje Vrhovnog suda FBiH, broj: 070-0-Rev-07-000768 od 01.07.2008. godine)

Član 2. i 35. Zakona o izvršnom postupku FBiH

Član 125. i 127. Zakona o krivičnom postupku

KADA JE U PITANJU TRAŽBINA KOJA PREDSTAVLJA TROŠKOVE KRIVIČNOG POSTUPKA I PAUŠAL (A VRŠI SE U KORIST BUDŽETA I PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI), POSTUPAK IZVRŠENJA POKREĆE SE DOSTAVLJANJEM SAMO OVJERENOG PREPISA PRESUDE S POTVRDOM O NJENOJ IZVRŠNOSTI NADLEŽNOM SUDU ZA NJENO IZVRŠENJE.

(Rješenje Vrhovnog suda FBiH, br. R-91/03 od 24.06.2003.god.)

Članak 195. i 208. Zakona o izvršnom postupku – analogno

TUŽITELJ MOŽE I U TOKU PARNICE ZAHTEJVATI DA MU SE DUG U STRANOJ VALUTI DOSUDI U DOMAĆOJ VALUTI PREMA TEČAJU KOJI VRIJEDI U VRIJEME POSTAVLJANJA TAKVOG ZAHTEJA.

(Presuda Vrhovnog suda Federacije BiH, broj: Rev-6/02 od 2.10.2003. god.)

IZVRŠNI POSTUPAK

-član 39 Zakona o izvršnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 59/03, 85/03, 64/05 i 118/07)

-član 313 Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/86, 57/89 i „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93 i 3/96)

RJEŠENJE O IZVRŠENJU MORA BITI ISTOVJETNO SA DUŽNIKOVOM OBAVEZOM SADRŽANOM U IZVRŠNOJ ISPRAVI, A U SLUČAJU KADA JE IZVRŠENIK IZVRŠIO PLAĆANJE ODREĐENOG NOVČANOG IZNOSA, IZVRŠENJE BI BILO DOZVOLJENO SAMO DO VISINE

EVENTUALNO PREOSTALE OBAVEZE, KOJA SE IMA UTVRDITI U SKLADU SA PRAVILIMA O URAČUNAVANJU ISPUNJENJA IZ ODREDBE ČL. 313. ZOO.

Prema stanju predmeta tražioci izvršenja su prvostepenom sudu podnijeli prijedlog za dozvolu izvršenja, radi naplate novčanog potraživanja, a na temelju izvršne isprave presude Osnovnog suda u Prijedoru P-467/02 od 24.12.2003. godine, koja je preinačena presudom Okružnog suda u Banjaluci broj GŽ-1074/04 od 13.12.2006. godine. Prema činjeničnim navodima iz prijedloga, izvršenik je dobrovoljno djelimično ispunio obavezu nametnutu navedenom izvršnom ispravom, tako što je u korist tražilaca izvršenja uplatio ukupan iznos od 130.223,37 KM, koji se sastoji iz glavnog duga sa pripadajućom kamatom i troškovima postupka, ali je, kad se uračunavanje ispunjenja izvrši shodno odredbi čl. 313. Zakona o obligacionim odnosima, ostao dužan dio glavnice u iznosu od 3.860,82 KM, a koje navode dokazuju nalazom vještaka finansijske struke R. B. od 29.01.2007. godine. Saglasno ovim navodima, predložili su da se donese rješenje o dozvoli izvršenja radi naplate razlike glavnog duga u iznosu od 3.860,82 KM sa zakonskom zateznom kamatom, računajući od 24.01.2007. godine (kao dana kada je izvršenik trebao da ispuni svoju obavezu u cijelosti) pa do isplate, te naplate troškova izvršnog postupka.

Rješenjem o izvršenju broj 071-0-I-07-003462 od 28.06.2007. godine dozvoljeno je predloženo izvršenja, a protiv kojeg rješenja je izvršenik izjavio prigovor. Prema navodima prigovora tražioci izvršenja i izvršenik su dana 24.01.2007. godine postigli dogovor o načinu isplate nametnute obaveze po izvršnim ispravama u ratama, saglasno kojem dogovoru je po vještaku finansijske struke S. Đ. izvršen obračun zatezne kamate na iznose glavnog duga i na troškove postupka, te utvrđeno da ukupna obaveza izvršenika na označeni dan iznosi 130.223,37 KM, a koji iznos u ratama (tri mjesečne rate) je i plaćen u korist tražilaca izvršenja. Slijedom navedenog, izvršenik smatra da je u cijelosti izmirio obavezu nametnutu izvršnom ispravom, te je predložio da se ukinu sve sprovedene radnje.

Pobijanim rješenjem prvostepeni sud, primjenom odredbe čl. 49. Zakona o izvršnom postupku, odbija prigovor izvršenika na rješenje o izvršenju, te rješenje o izvršenju u cijelosti održava na snazi, s tim što utvrđuje da obaveza izvršenika sa danom donošenja pobijanog rješenja iznosi 6.626,52 KM. Prema datim razlozima, prvostepeni sud na temelju nalaza vještaka finansijske struke T. T. od 15.12.2007. godine (koji je nalaz i mišljenje uradio po rješenju suda) je utvrdio da neizmirena obaveza izvršenika po izvršnoj ispravi, na ime neisplaćene zatezne kamate iznosi 3.860,82 KM, kako je to prijedlogom za izvršenje i traženo, te da ukupna obaveza izvršenika na dan izrade navedenog nalaza (daljnje kamate kako na navedeni iznos, tako i na troškove postupka, sa troškovima izvršenja) iznosi 6.626,52 KM. Kako izvršenik, koji je prigovarao sačinjenom nalazu i predlagao obavljanje novog vještačenja po Institutu van sjedišta suda, nije predujmio potrebne troškove novog vještačenja, to prvostepeni sud u cijelosti prihvata nalaz vještaka T. T. i saglasno istom utvrđuje da ukupna obaveza izvršenika na dan donošenja pobijanog rješenja iznosi 6.626,52 KM. Na temelju ovog rješenja sa računa izvršenika u korist tražilaca izvršenja je skinut označeni iznos.

Žalbenim navodima izvršenik spori pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, tako što ponavlja navode prigovora da je u cijelosti izmirio obavezu iz izvršne isprave i da time rješenje o izvršenju nije saglasno izvršnoj ispravi. Smatra da se odlukom po prigovoru na rješenje o izvršenju ne može povećati obaveza nametnuta rješenjem o izvršenju, te da prema razlozima pobijanog rješenja nije uopšte jasno šta „sud utvrđuje i dosuđuje tražiocu izvršenja“. Nadalje, smatra da se u izvršnom postupku ne može raspravljati o spornim činjenicama, te da kod izvršenja sa računa izvršenika banka vrši obračun zatezne kamate i da za navedeno nije ni potrebno angažovanje vještaka.

U konkretnom slučaju, prema stanju prvostepenog spisa, nakon pravosnažnosti presude, koja je izvršna isprava u ovom postupku, stranke su postigle sporazum na dan 24.01.2007. godine, po kome neće izjavljivati reviziju protiv pravosnažne presude, te o tome da se zatezna kamata na dosuđene iznose naknade materijalne i nematerijalne štete obračuna sa danom 24.01.2007. i da tako ukupno utvrđen iznos obaveze izvršenik uplati u 3 mjesečne rate u korist

tražilaca izvršenja, odnosno do 24.04.2007. godine. Nije sporno da je postupajući po navedenom sporazumu izvršenik u korist tražilaca izvršenja uplatio ukupan iznos od 130.223,37 KM. Između stranaka je ostalo sporno da li je uplatom označenog iznosa izvršenik u cijelosti izmirio obavezu po navedenom sporazumu o isplati potraživanja zaključenog poslije nastanka izvršne isprave, te navodi izvršenika da je na dogovoreni način u cijelosti izmirio obavezu imaju karakter opozicionog prigovora kojim se napada izvršni zahtjev (potraživanje), pa time i sprovođenje određenog izvršenja. Kako su obe strane osnovanost svojih navoda dokazivale nalazima vještaka finansijske struke (vještak S. Đ. je uradio nalaz po zahtjevu izvršenika, a vještak B. R. po zahtjevu tražilaca izvršenja), to je prvostepeni sud radi utvrđenja odlučne činjenice da li je izvršenik u cijelosti izmirio svoju obavezu pravilno odredio provođenje finansijskog vještačenja. Time ne stoje žalbeni navodi da je u predmetnom izvršnom postupku u smislu odredbe čl. 39. st. 2. Zakona o izvršnom postupku obračun kamata imala izvršiti banka, jer se u ovom postupku ne radi o sprovođenju izvršenja kojim je određena i obaveza naplate kamate, već je potrebno utvrditi da li je izvršenik u cijelosti izmirio svoju obavezu po izvršnoj ispravi i sporazumu od 24.01.2007. godine, a od utvrđenja koje činjenice zavisi odluka o osnovanosti podnesenog prijedloga za izvršenje, te koja činjenica (suprotno stavu žalbe) se ima utvrđivati u predmetnom izvršnom postupku kod toga da je nesporno kako glasi obaveza i dobrovoljno plaćen iznos.

Prema odredbi čl. 148. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom čl. 21. st. 1. Zakona o izvršnom postupku, stranke sudu predlažu predmet i obim vještačenja, kao i lice koje će vještačenje izvršiti, ali u konačnom, saglasno odredbi čl. 150 ZPP, sud određuje predmet i obim vještačenja. Kod navedenog, sud mora voditi računa o tome da odredi predmet i obim vještačenja tako da sačinjeni nalaz bude podoban, odnosno da bude osnov za pravilnu primjenu prava.

Prema odredbi čl. 39. ZIP, rješenje o izvršenju mora biti istovjetno sa dužnikovom obavezom sadržanom u izvršnoj ispravi, a u konkretnom slučaju (u kojem je izvršenik izvršio plaćanje određenog novčanog iznosa) izvršenje bi bilo dozvoljeno samo do visine eventualno preostale obaveze.

Međutim, u predmetnom izvršnom postupku, prvostepeni sud zadatak vještaku T. T. ne daje na opisani način.

Naime, u pogledu uračunavanja ispunjenja, odredba čl. 313. Zakona o obligacionim odnosima propisuje da se, ukoliko dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, uračunavanje vrši tako što se prvo otplaćuju troškovi, zatim kamate i najzad glavnica, a od koje odredbe je morao poći prvostepeni sud, pogotovo kad se ima u vidu da je izvršenik plaćanje vršio prije pokretanja izvršnog postupka, te od vještaka prije svega zatražiti izjašnjenje da li je saglasno navedenoj zakonskoj odredbi izvršenik u cijelosti izmirio svoju obavezu prema izvršnoj ispravi i postignutom sporazumu, te ukoliko nije, šta je tačno u smislu navedene zakonske odredbe ostalo za plaćanje.

Kako je prvostepeni sud propustio da navedeno učini, to vještak T. T. u datom nalazu se izjašnjava da je iz osnova obračunate zatezne kamate ostao dug od 3.860,82 KM (što je suprotno odredbi čl. 313 ZOO), te na isti iznos (koji se po njemu tiče obračunate zatezne kamate) ponovo obračunava kamatu, što je suprotno odredbi čl. 279. st. 2. ZOO, a na šta žalba izvršenika osnovano ukazuje.

Iz izloženog, pobijano rješenje (koje je u svemu utemeljeno u nalazu vještaka finansijske struke T. T.) je doneseno uz povredu odredbi čl. 148. i 150. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom čl. 209. istog zakona, a što je svakako uticalo na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja kod toga da se isto ne može ispitati sa aspekta pravilne primjene materijalnog prava. Time je žalbu izvršenika valjalo uvažiti, pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovni postupak, a navedeno primjenom odredbe čl. 235. t. 3. ZPP u vezi sa odredbom čl. 21. st. 1. Zakona o izvršnom postupku.

(Rješenje Okružnog suda Banja Luka – GŽ-103/09 od 25.06.2009.)

